

ærede Indenrigsminister, saaledes at han altsaa godt kan blive siddende. Dette sidste maa nødvendigvis betyde, at deres Forslag ikke behøver at føres ud i Livet, saaledes som det er vedtaget; thi at Ministeren skulde blive siddende med det Formaal for Øje at føre et Forslag, som han anser for uforsvarligt, ud i Livet, kan ikke være rigtigt. Naar den højtærede Indenrigsminister før sagde, at han vilde blive siddende som Minister og føre dette uforsvarlige Forslag ud i Livet paa de 15 Forslagsstilleres Ansvar, maa det have været en øjeblikkelig Misforstaaelse. Det kan ikke være Ministerens Mening. Den højtærede Minister ved, at hvad der gennem Administrationen føres ud i Livet, det føres ud i Livet paa den paagældende Ministers Ansvar, og den højtærede Minister vil selvfølgelig ikke føre noget ud i Livet paa sit eget Ansvar, som han anser for uforsvarligt.

Men hvad skal ogsaa alt dette til? Ministeren siger, han vil spare, hvad han kan. Det er dog umuligt at forlange mere af ham. De Herrer maa altsaa gøre sig klart, enten at de ville styrte Indenrigsministeren, eller at de maa lade være at vedtage dette Forslag. Der staar nemlig i Forslaget, at Ministeren bemyndiges til at gøre dette, som han anser for uforsvarligt, det vil sige, at han *skal* gøre det. En Bemyndigelse fra Rigsdagen til Ministeren er en Ordre. Der staar ikke, at Ministeren bemyndiges til at stræbe hen imod, at der kun skal blive 4—5, henholdsvis 3 Omberinger daglig. Der staar intet om, at han blot skal stræbe hen mod det eller gøre det saa vidt muligt. Nej, der staar, som den højtærede Indenrigsminister korrekt har opfattet det, at han bemyndiges til at gøre det, det vil sige, at han *skal* gøre det, eller ogsaa skal han gaa og give Plads for en anden Minister, der gør det.

Ordføreren (N. P. Jensen): Til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) skal jeg sige, at det, at vi i Udvalget have taget Stilling til visse bestemte, dér foreliggende Spørgsmaal, det kan aldeles ikke afskære nogen af Udvalgets Medlemmer fra at tage positiv Stilling for eller imod andre her i Salen foreliggende Spørgsmaal, og dette er andre Spørgsmaal.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der spørger, paa hvis Vegne jeg taler, skal jeg sige, at jeg taler ud fra ganske det samme Standpunkt, hvor ud fra jeg talte, den Gang jeg sagde, jeg talte fra hele Venstres

Standpunkt. At i Mellemtiden enkelte have følt sig fuldt ud tilfredsstillede ved det, der er opnaaet gennem Indenrigsministerens Svar, og at de derfor ikke ønske at stemme for Forslaget, skønt der efter min Mening ikke ligger noget som helst særligt deri, det kan aldeles ikke paavirke min Stilling i saa Henseende. Hvis Forslaget opretholdes af Forslagsstillerne, stemmer jeg for det. Jeg ser ikke rettere, end at det er det korrekteste. I øvrigt er jeg ganske klar over, at jeg i en vis Forstand taler paa en meget stor Del af den danske Befolknings Vegne.

Pinstrup: Det var ikke sært, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) kom frem, thi da vi hørte ham, erfarede vi, at han vejrede en Ministerkrise; han har før haft Fordel af at styrte et Ministerium, saa troede han maaske, at der var noget at gøre igen. Men jeg kan berolige det ærede Medlem med, at der ikke her er noget at gøre.

Slebsager: Man kan jo forstaa, at Modstanderne af dette Ændringsforslag slet ikke ere glade ved det Navneopraab, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) har lovet dem, det hører man tydeligt, efter at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) nu kører op med alt det stærke Skyts om, at vi 15 skulde være Ministerstormere ved vort Ændringsforslag. Jeg synes, at vi glide lovlig langt ud. Hvad vi tilsigte ved vort Ændringsforslag, er en slet og ret Besparelse, og der er intet som helst Ministerstormeri deri, selvfølgelig!

Til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) maa jeg sige, at det forbausede mig, hvad han udtalte før, den Gang han mente, at der ingen som helst Fare var for, at dette Ændringsforslag kunde finde et Flertal her i Tinget. Efter hvad han havde forhørt sig hos forskellige Medlemmer, vilde han ikke stille Ændringsforslag. Men i det Øjeblik, det ærede Medlem blev bange for, at det muligvis kunde samle Flertal, saa vilde han foreslaa, at Forhandlingen udsattes, for at han kunde faa Tid til at stille et Underændringsforslag. Fordi han ikke har kunnet vejle Situationen og se, hvordan Landet muligvis ligger, skulde Forhandlingerne udsættes, for at han kunde faa Tid til at stille et Underændringsforslag. Det forekommer mig, at det er et lovlig stort Krav at stille til Tinget. Jeg mener derfor, at vi bør fastholde vort Forslag og føre Forhandlingerne til Ende i denne sene Natte-time. Naar vi ere komne saa langt, naa vi vel ogsaa til Slutningen.